

[Bundgård.]

bagdøren. Det er jo de radikales gamle tvangstanke om tvungen voldgift, man her nedfælder på papiret. Man laver nu det aftalenævn, som de radikale har reklameret med så mange gange; det fremgår tydeligt af udformningen: 3 dommere, 1 udpeget af højesteretspræsidenten og de 2 andre udpeget af en tredje dommer, nemlig formanden for arbejdsretten, som jo er opmand og ikke repræsenterer nogeting. Jeg tror, det er uhørt i dansk fagbevægelse; at man har lavet en domstol af denne karakter, hvor der ikke engang er repræsentanter med for de berørte organisationer; der er ingen lønmodtagerrepræsentanter med, og der er for den sags skyld heller ingen arbejdsgiverrepræsentanter, men vi ved trods alt, hvilke befolkningslag disse dommere rekrutteres fra.

Og så lige en enkelt bemærkning til hr. Erik Hansen (Ålborg amt), som siger, at han kunne tænke sig en økonom med i dette kollegium. Kunne hr. Erik Hansen (Ålborg amt) eller andre da slet ikke tænke sig den tanke, at søfolkene var interesserede i, at der var nogle med, som havde kendskab til søfartens vilkår, til søfolkenes vilkår om bord på skibene? Det synes åbenbart at være en ganske fremmed tanke, at man også kunne inddrage mennesker, som havde kendskab til de forhold, der skal forhandles.

Jeg håber, at Landsorganisationen hurtigt vil tage affære over for det, der er ved at ske her, for det er jo ikke blot en aktion til fordel for rederne, der er tale om her, men det nævnt, man nu opretter — og det er meget vigtigere — er et nævn, som vil kunne bruges over for en lang række andre lønmodtagere i dette land. Næste gang er det antagelig telefonfolkene, som skal møde for det pågældende nævn, og næste gang igen ved vi ikke, hvem det bliver. Men det er da helt sikkert, at vi kan risikere, at det kommer ind i billedet ved næste forårs overenskomstsituation, hvor hele arbejdsmarkedets forhold skal til behandling. Jeg finder, at det er meget, meget vigtige og principielle

ting, man har rørt ved med det forslag; der her er lagt på bordet.

Jeg vil også gerne sige, at jeg finder, det er tragisk, at det er socialdemokratiet, som i sin tid har lagt op til, at den nuværende regeringskonstellation kan benytte sig af den slags metoder og lægge så vidtrækkende forslag på bordet. Nu må man søbe den kål, man selv har spyttet i, fordi en borgerlig regering kan komme og stille et sådant forslag, som ligger tæt op ad forslag, som socialdemokratiske regeringer tidligere har fremsat til løsning af arbejdsmarkedets forhold. Men jeg håber også, at man på denne baggrund kan nå til den erkendelse, at nu er det i hvert fald på tide at forhindre, at de sidste tænder bliver trukket ud på dansk fagbevægelse.

Der er endnu mulighed for at forhindre det, og der er også mulighed for at forhindre, at denne hastebehandling går igennem. Når man nu, som hr. Aksel Larsen sagde, har set, hvad det drejer sig om, så må det være på tide at benytte de bestemmelser, der er tilbage i folketingets forretningsorden, til at forhindre, at dette forslag føres igennem så hurtigt, som man har foreslået. Der må være mulighed for at benytte forretningsordenens § 13, hvorefter 2/5 af medlemmerne kan begære, at tredjebehandlingen bliver udskudt i 12 dage, sådan at regeringen får sin chance til at vise, om man kan få de pågældende organisationer til at forhandle igen og eventuelt nå et resultat. Der foreligger i hvert fald ingen samfundsmæssig begrundelse for at køre dette forslag igennem ved en hastebehandling i dette folketing.

Jeg ved ikke, hvor meget man har overvejet den side af sagen, at selv om det drejer sig om arbejdsledere i dette tilfælde, kan forslaget få konsekvenser for alle andre lønmodtagere i dette land, og man må vel trods alt have overvejet, at den slags metoder måske ikke kun fører til den ønskede ro og fred på arbejdspladserne. Der kan jo også godt ske andre ting, når man rundt omkring opdager, at man er ved at fratage lønmodta-